

Bár felénk nem kapott nagy hírverést, de Nyugat-Európában is napi téma volt az a törvénytervezet, amivel **szinte tönkretették az internetet**. Egy egyesült államokbeli indítványról van szó, amit a kalózkodás legyőzése érdekében fogalmaztak meg, de a nagy buzgóságba majdnem beleroppant a hálózat.

Mivel szívat Amerika?

Elsőre nem tűnik reális veszélynek egy készülő amerikai jogszabály, de a hatásai sokkal erősebbek, mint gondolnánk. Egy texasi képviselő, bizonyos **Lamar Smith** kitalálta, hogy nekimegy a kalózkodásnak, mert a csúnya internetezők szipolyozzák az amcsi gazdaságot, és ebbe ők tönkremennek.

Nem volt egyedül a túlbuzgó politikus, több republikánus és demokrata képviselőtársa is támogatta, de főként **a médialobbi állt a tervezet mögé**. Ők azok a nagy médiaipari cégek, amelyek leginkább érdekeltek voltak az ügyben: ide tartoznak a szórakoztatóipar nagyágyúi, úgymint az

Amerikai Mozgókép

Szövetség, filmstúdiók, zenekiadók, és így tovább. Akik szeretnek nagyot kaszálni minden eladott zenecédé vagy film után, és akik tulajdonképpen [megvették a tervezetet kidolgozó jogászokat](#)

.

A **SOPA (Stop Online Privacy Act)** néven ismertté vált tervezet fő célja nem volt más, mint a soha nem látott mértékű cenzúra. Ha összejött volna, gyakorlatilag rendőrré avanszált volna minden tartalomszolgáltató. A SOPA nemcsak a főként illegális tartalmat tároló oldalakat büntette volna, hanem az összeset, amelyen ilyen tartalomra mutató utalás vagy link szerepel.

Nemcsak tilos lett volna megosztani Lady Gaga legújabb klipjét a YouTube-on, de annak megosztása a Facebookon szintén törvényellenes tettetnek minősült volna. Ezt pedig **az oldalak üzemeltetőinek kellett volna rendőrként ellenőrizniük**, ami természetesen gyökeresen ellentmond minden felhasználói tartalmat engedélyező weboldal működési elvének.

Ez miért baj nekünk?

A SOPA nyilván csak az Amerikában működő weboldalakat tudta volna szabályozni, ám ezeket mi is naponta használjuk. Ha törvényerőre emelkedett volna a tervezet, könnyen megesett volna, hogy **egyszer csak nem tudtunk volna guglizni vagy fészbukozni**.

Ráadásul feketelistát is készítettek volna a külföldi, illegális tartalmat tároló (vagy arra linkelő, azt említő, esetleg a webmester nagymamája által azt álmódó) szájtokról, ezeket pedig a [Kínai Nagy Tűzfalhoz](#) hasonló elven szűrték volna. Sőt ezek a címek a keresők találati listájában sem jelentek volna meg.

További probléma a majmolódsdi: bár az amerikaiak nem szeretik Kínát másolni, most **mégis megtették**, így elképzelhető, hogy európai országok is beálltak volna koppintani az ötletet – egyébként is szeretünk a tengerentúli divatból megélni.

Ki mentette meg az internetet?

Mi magunk. Olyan, korábban lehetetlennek tűnő szövetségek jöttek létre, mint a Google-Yahoo-Ebay hármas, amely sok más hasonló szervezettel karöltve ment neki a tervezetnek. Az internet elsőprő ereje abban mutatkozott meg, hogy bármilyen központi szervezés nélkül **felhasználók milliói lázadtak fel**, hivatkoztak a szólásszabadság megsértésére, és több száz vállalat is melléjük állt.

Olyan weboldalak terveztek egésznapos tiltakozást, mint a Wikipedia, a YouTube vagy éppen a CIA. Több száz portál és weblap csatlakozott [ahhoz a kezdeményezéshez](#), melynek nyomán január 18-án egész napra elsötétültek volna, ezzel tiltakozva a SOPA bevezetése ellen.

Bár az utóbbi napokban több támogató is kihátrált a SOPA mögül, végül a kegyelemdöfést a Fehér Ház adta meg. Hivatalosan egy petícióra válaszolva [foglaltak állást](#) az ügyben: nem támogatják a kezdeményezést, ugyanis az

veszélyezteteti az internet nyitottságát és innovatív jellegét.

Ezzel a tervezetet végképp elkaszálták, és a szólásszabadságot féltő internet-lakóknak adtak igazat. A felhasználók tömege legyőzte a piaci érdekeket.

Akkor most szabad a kalózkodás?

Közel sem erről van szó. Az ipari méretekben úzótt kalózkodás és a különböző, jogvédett tartalmak terjesztése továbbra is létező gazdasági veszély, még ha közel sem akkora, mint ahogy azt a – gyakran önjelölt – jogvédők szeretik beállítani.

A SOPA elbukása **nem azt jelenti, hogy mostantól szabad a lopás, és minden ingyen van.** Azt nagyon jól tudja az Egyesült Államok és minden állam vezetése, hogy a kalózkodás pénzügyi kieséseket okoz, de azzal is tisztában kell lenniük, hogy ez ellen nem lehet irreális eszközökkel küzdeni.

A tervezet meghíúsulása megmutatta azt, hogy az internet felhasználói és az online élet résztvevői olyan csoportot képeznek, amely közel sem jelentéktelen, hanem nagyon is valós tényező, amellyel számolni kell.

Mindennek szabályozása az egyik legnagyobb kihívás, amivel a jogalkotóknak szembe kell nézniük, hiszen olyan új fogalmakat kell megismerniük, és eddig nem látott helyzeteket kezelniük, amelyekhez a legtöbb törvényhozó nem ért igazán. Kíváncsian várjuk a következő lépést.